

«ΑΝΕΚΔΟΤΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΥΓΕΝΙΚΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΙΩΑΝΝΗ Η' ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟ»

του

Γεωργίου Τ. Τσερεβελάκη, PhD

Μεταδιδάκτορας Νεοελληνικής Φιλολογίας Πανεπιστημίου Πελοποννήσου
tserevelakis1979@gmail.com

Πρόλογος

Παρακάτω εκδίδουμε ένα σύντομο αφιερωματικό στιχούργημα του Ιωάννη Εὐγενικοῦ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἰωάννη Η' Παλαιολόγο ἀπὸ τὸν κώδικα Vat. gr. 134, f. 124.¹ Πρόκειται γιὰ ἓνα σύντομο ποίημα σὲ ἰαμβικὸ δωδεκασύλλαβο μέτρο, τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ ἓνα *συμφυρμό* μὲ τὸ ἔργο τοῦ Μανουὴλ Φιλῆ *Carmina varia de naturali historia*.² Ὁλόκληρες νοηματικὲς ἐνότητες λαμβάνονται αὐτολεξεῖ ἀπὸ τὸ κείμενο τοῦ Φιλῆ, προκειμένου ὁ ποιητὴς νὰ κτίσει τὸ ποίημά του εὐκολώτερα. Αὐτὸ ἀπέβαινε εἰς βάρος τῆς ποιότητος τῆς τελικῆς σύνθεσης, ἀλλὰ ἦταν μάλλον μιὰ συνήθης πρακτικὴ τῶν Παλαιολογείων χρόνων ποὺ διευκόλυνε τὴν *variatio* τῆς ἐκφράσεως. Ὑπῆρχαν δηλαδὴ ἔτοιμες τιμητικὲς προσφωνήσεις, τὶς ὁποῖες χρησιμοποιοῦσαν οἱ αὐλικοὶ ποιητὲς γιὰ νὰ ἀπευθύνουν ἓνα στιχούργημα τους στὸν ἐκάστοτε αὐτοκράτορα.

Τὰ χειρόγραφα ποὺ παραδίδουν τοὺς τιμητικοὺς στίχους στὸν Ἰωάννη Η' εἶναι τὰ ἑξῆς:

- Biblioteca Apostolica Vaticana, Reg. gr. Pio II 37, ff. 001-2*, τοῦ 15^{ου} αἰῶνος.
- Biblioteca Apostolica Vaticana, Vat. gr. 0134, ff. 124r-v*, τῶν μέσων τοῦ 15^{ου} αἰῶνος.

EDITIO PRINCEPS

SIGLA

I. CODICES

R = Reg. gr. Pio II 37, ff. 001-2*

V = Vat. gr. 0134, ff. 124r-v*

1. Τὰ κείμενα τοῦ Ἰωάννη Εὐγενικοῦ ἀναφέρονται συγκεντρωτικὰ στὸν ἐξῆς ἠλεκτρονικὸ σύνδεσμο: <https://pinakes.irht.cnrs.fr/notices/auteur/1036/> (Πρόσβαση στίς 25-7-2020). Γιὰ τὸν Ἰω. Εὐγενικό, βλ. H. Hunger, *Ἡ λόγια κοσμικὴ γραμματεία τῶν Βυζαντινῶν*, τόμ. Β', σσ. 224-226.

2. Ἡ ἔκδοσις τοῦ ἔργου τοῦ Μανουὴλ Φιλῆ εἶναι ἡ ἐξῆς: F. Dübner and F.S. Lehrs, *Manuelis Philae versus iambici de proprietate animalium, Poetae bucolici et didactici*, Paris: Didot, 1862· Γιὰ τὸν Φιλῆ ὡς ποιητῆ, βλ. H. Hunger, *Ἡ λόγια κοσμικὴ γραμματεία τῶν Βυζαντινῶν*, τόμ. Β', σ. 597, καὶ J. O. Rosenqvist, *Ἡ βυζαντινὴ λογοτεχνία*, σ. 245.

Versi iambici dedicati Iohanni VIII Palaeologi

Αὐτοκράτωρ κράτιστε, πορφύρας γόνε,
 αὐτοκράτωρ μέγιστε, τοῦ γένους κλέος,
 ὡς στερρός, ὡς ἄγρυπνος, ὡς φιλῶν λόγους,
 ὡς ὀξύς, ὡς ἄριστος εἰς θήραν τούτων,
 ὡς ἀγαθὸς καὶ συμπαθὴς ὦν τὴν φύσιν,
 χρηστός, γαληνός, εὐμενὴς ὑπὲρ φύσιν·
 ἡδύς, προσηνής, εὐστεφής αὐτοκράτωρ,
 θεοῦ μιμητὴς ὡς ὑπὲρ πάντας πέλων·
 ἄναξ χαριτώνυμε, δόξα τοῦ γένους,
 δέχου συνήθως εὐμενῶς πόνον τόνδε
 ὃν σοι καθυπούργησα χειρὶ προθύμῳ
 ὡσὰν ἔχης ἥδυσμα καὶ βίβλον τήνδε,
 τρυφῆς λογικῆς εὐπορῶν συγγραφέως·
 ἀλλ' ὃ δικαστὰ τῶν σοφῶν πάντων λόγων,
 καὶ νοῦ καθαρέ, τῶν ψυχῶν ἐπιστάτα,
 καὶ τῶν ἐπὶ γῆς δυσμενῶν ἀντιστάτα,
 καὶ τῶν παρ' ἡμῖν εἰσφορῶν ζυγοστάτα,
 καὶ τῆς φυσικῆς μουσικῆς χοροστάτα,
 καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς φύσεως πρωτοστάτα,
 καὶ φῶς ἐναργῶς ἐξελέγχων τὰς φύσεις,
 καὶ πῦρ δαπανῶν τῶν ψυχῶν πάντας πόνους,
 ὃ γλυκύτης ἄρρητε καὶ εὐθυμία,
 καὶ τερπνότης ἄφραστε καὶ κραταρχία
 νικῶσα καὶ κρύπτουσα πᾶν λόγου σθένος,
 ἢ φαιδρότης, ἢ τέρψις, ἢ θυμηδία,
 ἢ χρηστότης, ἢ χάρις, ἢ κοινὴ δρόσος,
 ἢ ζωοποιὸς τῶν ἡμῶν λόγων κρᾶσις,
 ἢ καλοποιὸς τοῦ βροτῶν γένους φύσις.
 Ὡ βασιλεῦ, τὸ θαῦμα τοῦ κοινοῦ κρότου,
 καὶ πάντα κινῶν εἰς θεοῦ δόξαν στόμα,
 καὶ γλῶττα λαμπρὰ καὶ θεόφθογγε φράσις,
 καὶ σῶμα καινῶν δεκτικὸν χαρισμάτων,
 καὶ πνεῦμα κοινὸν εἰς πνοῆς λειτουργίαν,
 ὃ κόσμε τῆς γῆς, τῆς φυλῆς τῆς ἀξίας,
 τῆς πορφυρίδος τοῦ γένους τῆς ἐστίας,
 τῆς τοῦ στέφους χάριτος ὡς καὶ τοῦ θρόνου,
 τῆς τοῦ βίου πλάστιγγος ὡς καὶ τοῦ τρόπου,
 τῆς τοῦ λόγου σάλπιγγος ὡς καὶ τοῦ κράτους,
 ὁ νοῦς ὁ γοργός, ὁ βραβεὺς τῶν πραγμάτων,
 ἢ γλῶσσα τῆς γῆς, ἢ στολὴς τῶν κτισμάτων,
 ὁ τῶν λόγων θάλαμος ὁ στεφηφόρος,

τὸ τοῦ κράτους ἔσοπτρον αὐτὸ τὸ κράτος
 ὦ καὶ φυτουργεῖ τῶν καλῶν, αὐτοκράτωρ,
 καὶ νοῦ γεωργεῖ μυστικῆς εὐκαρπίας,
 καὶ ζῶν εὐτεχνῶς ἀμπελῶν πτωχοτρόφε,
 λειμῶν ἀγαθὲ τῶν θεοῦ χαρισμάτων,
 ἑσφόρε κράτιστε τοὺς ἄλλους κρύπτων,
 καὶ κόσμε κοινὲ τῆς λογικῆς φύσεως.
 Ὁ μὲν κραταιὸς οὐρανοῦ καὶ γῆς ἄναξ
 εἴη κρατύνων εἰς ἀμέτρους ἡλίους
 τὸ σὸν κράτος, κράτιστε σὺν τῇ κρατίστῃ
 θαυμασίᾳ αὐγούστῃ πορφυροβλάστῳ·
 σὺ δὲ στόλιζε, θάλπε καὶ φώτιζε³ με
 ὀλβιοδώρῳ σωστικῇ σου προνοίᾳ.
 Ἰωάννης σοι ταῦτα θερμὸς οἰκέτης,
 ὁ Εὐγενικὸς τολμηρῶς προσφθέγγομαι,
 ὁ καὶ νομοφύλαξ τιμηθεὶς σὼ κράτει.

Μετάφραση

Ἰσχυρότατε αὐτοκράτορα, γόνε τῆς πορφύρας,
 μέγιστε αὐτοκράτορα, δόξα τοῦ γένους μας,
 ποὺ εἶσαι δυνατός, ἄγρυπνος, ποὺ ἀγαπᾷς τὰ ποιήματα,
 ποὺ εἶσαι ἔξυπνος καὶ τὰ κυνηγᾷς αὐτά,
 ποὺ εἶσαι ἀγαθὸς καὶ συμπονετικὸς ἀπὸ τὴν φύση σου,
 χρηστός, γαλήνιος, ὑπερβολικὰ εὐμενής,
 γλυκός, προσηνής, δοξασμένος αὐτοκράτορα,
 ποὺ ξεπερνᾷς τοὺς ἄλλους στὴν μίμηση τοῦ θεοῦ·
 χαριτώνουμε βασιλιά, δόξα τοῦ γένους μας,
 δέξου με εὐμένεια αὐτὸν τὸν κόπο μου
 ποὺ δημιούργησα με πρόθυμο χέρι
 ὥστε νὰ εὐχαριστιέσαι με αὐτὸ τὸ βιβλίο
 καὶ νὰ ἀπολαμβάνεις τὸν λόγο ἐνὸς συγγραφέα·
 ὦ δικαστῇ ὅλων τῶν σοφῶν λόγων,
 νοῦ καθαρὲ, ἐπιστάτῃ τῶν ψυχῶν,
 ἐσὺ ποὺ ἀντιστέκεσαι στίς ἐπίγειες συμφορές,
 ποὺ ὑπολογίζεις σωστὰ τὶς εἰσφορές μας,
 ποὺ ὀργανώνεις τὴν ἁρμονία τῆς φύσης,
 ποὺ εἶσαι ὁ πρωτοστάτης τῆς ἀνθρώπινης φύσης,
 ποὺ σὰν φῶς καθάριο ἐλέγχεις τὶς φύσεις μας,
 ποὺ σὰν φωτιὰ καταλύεις τὴν κούραση ἀπὸ τὶς ψυχές μας,

ὦ ἄρρητη γλυκύτης καὶ εὐθυμία,
 ἄφραστη τερπνότητα καὶ δύναμη τῶν δυνάμεων
 ποὺ νικᾷς καὶ ἀποδυναμώνεις κάθε ἰσχὺ τοῦ λόγου,
 ἡ χαρά, ἡ τέρψη, ἡ θυμηδία,
 ἡ χρηστότης, ἡ χάρη, ἡ δροσιὰ ὅλων,
 ἐσὺ ποὺ ζωοποιεῖς τὰ λόγια μας,
 ἡ ὀντότης ποὺ κάνει καλὸ στὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.
 Ὡ βασιλιά, τὸ θαῦμα τῆς κοινῆς δόξας,
 ποὺ παρακινεῖς τοὺς πάντες νὰ δοξάζουν τὸν θεό,
 λαμπρὴ γλῶσσα καὶ θεόφθογγε φράση,
 σῶμα ποὺ δέχεται τὰ νέα χαρίσματα,
 πνεῦμα ποὺ δίνει σὲ ὅλους πνοή,
 ὦ κόσμημα τῆς γῆς, τῆς ἀξίας φυλῆς,
 καὶ τῆς πορφύρας τοῦ γένους μας,
 τῆς χαρᾶς τοῦ στέμματος καὶ τοῦ θρόνου,
 τῆς ζυγαριᾶς τῆς ζωῆς καὶ τοῦ τρόπου,
 τῆς σάλπιγγας τοῦ λόγου καὶ τῆς δύναμης,
 ὁ νοῦς ὁ γρήγορος, ὁ ἀνταμείβων τὶς πράξεις,
 ἡ γλῶσσα τῆς γῆς, τὸ στολίδι τῶν κτισμάτων,
 ὁ ἐστεμμένος θάλαμος τῶν λόγων,
 ὁ ἐσωτερικὸς καθρέπτης τῆς ἰσχύος τοῦ κράτους,
 ὦ φυτουργὲ τῶν καλῶν, αὐτοκράτορα,
 νοῦ ποὺ καλλιεργεῖς τὴν μυστικὴ εὐκαρπία,
 ποὺ ζεῖς σωστά, ἀμπέλι ποὺ θρέφεις τοὺς φτωχοὺς,
 ἀγαθὸ λιβάδι τῶν χαρισμάτων τοῦ θεοῦ,
 κράτιστε ἦλιε ποὺ καλύπτεις τοὺς ἄλλους,
 κοινὸ στολίδι τῆς λογικῆς ἱκανότητος.
 Ὁ κραταιὸς βασιλιᾶς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς
 ἃς δυναμώνει γιὰ ἀμέτρητες μέρες
 τὴν ἰσχύ σου, ἰσχυρότατε μαζὶ μὲ τὴν ἰσχυρότατη
 θαυμάσια αὐγούστα τὴν πορφυρογέννητη.
 Ἐσὺ στόλιζε, θάλπε καὶ φώτιζε με
 μὲ τὴν πρόνοιάν σου ποὺ σώζει καὶ χαροποιεῖ.
 Ὁ Ἰωάννης στὰ ἀπευθύνει αὐτὰ ὁ θερμός σου δοῦλος,
 ποὺ τολμῶ νὰ λέγομαι Εὐγενικός,
 ποὺ τιμήθηκα ἀπὸ τὸ κράτος σου μὲ τὸ ἀξίωμα τοῦ νομοφύλακος.